

**სადღესასწაულო წეს-განგება
ღირსისა მამისა ჩუენისა
არსენ იყალთოელისა
თუესა თებერვლის 19-სა**

დიდ მწუხრსა ზედა

- „მოვედით თაყვანის - ვსცეთ“ - იგალობება.
- „აკურთხევს სული ჩემი სული უფალსა“ (103 ფსალმუნი) - იგალობება.
- „ნეტარ არს კაცი“ - I კანონის I ანტიფონი.
- „უფალო ღაღად - ვჰყავ“ (იგალობება V ჳმაზე).
- ღირსისა არსენისა . - მუხლი 8.

შეაყავ გონებად შენი წურთასა საღმრთოთა წიგნთასა, სანატრელო, და ფრთოვან-ჰყავ სლვად სიმაღლედ მიმართ ზეცისა, რომელსაცა დაემკვდრე, ღმრთივგანბრძნობილო არსენ, და შეერთებული წმიდათა მწყობრსა იხარებ წინაშე ღმრთისა, გვიოხე აწ მისა მიმართ და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

დიდებად მსოფლიოდ განხრწნადი დაუტევე და იწროსა მას გზასა მავალ-ჰყვენ რად ფერჳნი შენნი, მამაო არსენ, აღიკვეცე მონაზვნად იყალთოს სავანესა, გარნა უცხოებად გექმნა შენ წინამძღურად გზისა მის ჳემმარტისა, და მიიწიე რად კონსტანტინეპოლედ, განისწავლე ფრიად და წიგნნი სულიერნი დაუუნჯენ ეკლესიასა ჩუენსა, აწ გვიოხე ქრისტჳს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

განმადლიერებელმან შენმან ქრისტემან ღმერთმან შავ მთად წარგიმართა და დაემკვდრე რად სვიმეონ საკჳრველმოქმედისა სახელოვანსა მას სავანესა, შეუდეგ ღვაწლსა მას მთარგმნელობისასა კურთხევითა ეფრემ მცირისადათა, ხოლო ესრეთ წარემატე, ქუეყანად ჩუენი მდინარის სახედ ადავსნე მოძღურებითა და მორწყნე გულნი უმეცართანი და მოიყვანნე ღმრთის მეცნიერებად. გვიოხე აწ ქრისტჳს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

გამოაცხადნა რად სიმჳნენი ღუაწლთა შენთანი ეფრემმან, ყოველთა აუწყა და ყოველსა ქუეყანასა განჳფინნა თარგმანნი შენნი ანტონ ტბელის ძის კურთხევითა, ხოლო შენ თანადგომითა მათითა და ლოცვითა მჳურვალითა აღიწიე, ნეტარო, სრულსა სისრულესა სათნოებათასა, გვიოხე აწ ქრისტჳს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

შემდგომად გარდაცვალებისა მოძღვრისა მის შენისა დიდისა მოღვაწისა ეფრემისა, გარნა მცირედ წოდებულისა, კუალად გარდახვედ საბერძნეთად და დაემკვიდრე რად მანგანის აკადემიასა შინა, მოშურნეობითა შეუდეგ ღვაწლსა მთარგმნელობისასა, განსანათლებლად ერისა შენისა და სადიდებელას ღმრთისა, მას ევედრე აწ, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

ეშმაკთა შენ მიერ დაცემულსა ვხედავთ, ყოვლად ქებულო არსენ, საკჳრველო, ბრწყინვალეზაო საღმრთოდსა სიყუარულისაო და განმანათლებელო მეფეთა და ერთაო;

სუეტო შეურყეველო მოთმინებისაო; სიმტკიცეო და ძელო ეკლესიისაო; ლამპარო ყოვლადბრწყინვალეო და მნათობო ყოვლისა საქართველოდსაო; სათნოებათა საუნჯეო და წმიდითა ლოცვითა შენითა მეოხო ყოველთა პატივისმცემელთა შენთაო, გვიოხე აწ ქრისტჳს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

დაუტევე რად უცხოებად, დავითის ვედრებითა მოიწიე ივერიას და თანამდგომ იქმენ მისი რუის-ურბნისის კრების მოწყობასა, ხოლო გპოვა რად მეფემან და ერმან, ვითარცა სიმდიდრჳ ღმრთისად, სიხარულითა შეგიწყნარა, რამეთუ განამრავლებდი სწავლათა სულთა მარგებელთა და განსწავლიდი მეფესა და ერსა. ხოლო აწ გვიოხე ქრისტჳს მიმართ ჩუენცა და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

ჭჳმმარიტად კეთილად მოლუაწე მლოცველი და სვეტი შეურყეველი გამოუჩნდი რად მეფესა დავითს, ჯერეთ დამკვდრდი შიო მღვიმესა და მარადლე ილუწიდი რად თარგმანებისათჳს ღმრთივსულიერთა წიგნთა და განათლებისათჳს ერისა, მეფჳ და ყოველი ერი აღიყუანე სულიერსა მას სიმაღლესა, აწ გვიოხე აწ ქრისტჳს მიმართ ჩუენცა და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დღესასწაულობს ქართველთა ეკლესიად ჳსენებასა შენსა და გჳწესს შესხმად ღუაწლისა შენისა, იყალთოდსა შუენებაო არსენ, საკვრველო, ანგელოზთა თანა შეერთებულო ტაძარო საიდუმლოთაო, უფსკრულო გულისჳმისყოფისაო, მხილველო გამოუთქმელთაო, მამაო ბერთაო და მოძღვარო მეფისაო, სიქადულო მონაზონთაო და წინამძღუარო განშორებულთაო, რომელი წინაშე ყოვლადწმიდისა სამებისა იხარებ მრავლითა ბრწყინვალეებითა განათლებული და შემწე ხარ მვედრებელთა შენთათჳს, გვიოხე აწ ქრისტჳს მიმართ და გვთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშჳდობად და დიდი წყალობად. (ჳმა 6).

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ვინ არა გნატრიდეს შენ ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჳამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, ძჳ მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწოდას გამოვიდა გამოუთქმელად ჳორცშესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენტვის კაც-იქმნა წყალობით. არა ორებად პირთასა განიკუეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევენელად საცნაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხოვრებისათვის სულთა ჩუენტასა. (ჳმა 6).

- **შესვლა საცეცხლურით.**

- **წარდგომა დღისა**

- **საწინაწარმეტყველო** - 3 საკითხავი ღირსისა. (იძიე სექტემბრის 28-ს წმიდისა ხარისტონის მსახურებიდან).

- **ლიტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა** - 1 მუხლი.

- **ესრეთ ღირსისა არსენისა.**

ესე ღირსი ვსენებისაჲ საკვრველი და ყოვლად ქებული მამაჲ ჩუენი არსენ აღმოცენე რაჲ მხარესა მას კახეთისასა, დაბას შინა იყალთოსა, შვილი წარჩინებულთა მათ თავადთაგან, სიყრმითგან იქცეოდი ყოვლითა სიმდაბლითა და მოღუაწებითა, და ევლტოდაი რაჲ პატივთა სოფლისათა, შეიმოსე სქემაჲ ანგელოზებრივი იყალთოს სავანესა და წარხვედ რაჲ უცხოებად, დამტევებელი ქუეყანისა და მამულისა შენისა, საუფლოდსა ჳმისა მიერ წოდებული მიიწიე კონსტანტინეპოლედ, მანგანის აკადემიასა, და მუნ განისწავლე სადიდებულად ღმრთისა და განსანათლებლად ერისა შენისა.

ჟ, საქმე ესე მაღალი და განსაკრთომელი, წმიდაო არსენ, რამეთუ შავმთასა მისრულმან თარგმანებისათჳს წმიდათა წიგნთაჲსა ბერძულისაგან ღუაწლი და შრომაჲ თავს იდეჳ და ქუეყანაჲ შენი კეთილმსახურებისა წერილითა აღავსე, რომელთა მიერ განაშუენე ეკლესიაჲ ქართველთაჲ და შჳლთა თჳსთა თანა სწავლითა საღმრთოდთა ბრწყინვალედ შეამკვე, აწ დაამშჳდე გული ჩუენნი სოფლისა ღელვათაგან შერყეული და შეგინებული და მღჳპარებითა საღმრთოდთა აღმავსე.

სათნოებითა განჳმდიდრდი, მამაო, და ეფრემ მცირესა და იოანე პეტრიწისა თანა შავ მთასა ილუწიდი განსანათლებლად ივერთ ერისა, ხოლო განმადლიერებელმან თქუენმან ქრისტემან ღმერთმან გამოაცხადნა სიმჳნენი ღუაწლთა თქუენთანი და განჳფინნა ყოველთა კიდეთა ქუეყანისა თქუენისათა; ამისთჳსცა ვიხარებთ და ვიქადით თქუენთჳს და განვსცხრებით სიხარულით განსწავლულნი წმიდათაგან წიგნთა და თარგმანებათაგან თქუენთა.

ზღუდედ სჯულისა და ხატად სიწმიდისად მოგიგო შენ ღმრთისმოყუარემან მეფემან ქართველთამან ბრწყინვალეებისათჳს ცხორებისა შენისა, და მრავალგზის მოწერთა და ვედრებითა გარწმუნა წარსლვისათჳს სამეფოსა მისსა, რადთა ყოველნი იკურთხნეს შენ მიერ და განათლდეს ხილვითა შენითა, ხოლო შენ ხედვიდი რაჲ სარწმუნოებასა და სიყუარულსა შენდა მომართ მეფისა დავითისსა, მიიწიე მისა მიმართ და თანამზრახველ და თანამოსაგრე იქმენ ურიცხვთა კეთილთა საქმეთა მისთა.

მადლი ღმრთისაჲ დაემკჳდრა შენ თანა, ღმერთ-შემოსილო, და აღგავსო სიბრძნითა და გყო შენ ქადაგ ჳმა-მაღალ, მეტყუელ საიდუმლოთა მათ დაფარულთა, და საცნაურად ბრწყინვალე-ყო სახელი შენი ქართლოსიანთა შორის და, ვითარცა მზჳ ბრწყინვალჳ, ჳნათობ ეკლესიისა სამყაროსა, ნეტარო, და, ვითარცა ორღანოდ, პირი შენი ჳმა-ტჳბილად ოხრის სწავლათა ტჳბილთა.

ვითარ ბრწყინვალე ვარსკულავი აღმოუბრწყინდა ბნელსა შინა უმეცრებისასა შეცთომილთა სულთა და დაუღამებელისა ნათლისა მიმართ წინამძღუარ ექმნა მათ, ხოლო უმდიდრესითა მადლითა ღმრთისაჲთა აღსავსე ლოცვაჲ შენი და სიტყუაჲ და სწავლაჲ ექმნა საჳეთმჳყრობელად და მმართველ მეფესა და მთავართა, და სამღდელოთა და ერთა, რამეთუ ყოველთა მოუწოდე მეცნიერებად და დიდებად ღმრთისა, და მეფისა თანა დავითისა დააფუძნე რაჲ გელათის აკადემია, დაუცხრომელად ილუწიდი მას შინა.

ვითარცა ელიაჲ, უშიშად ამხილებდი წარჩინებულთა, და სამღვდელოთა და ურიცხვი სული იჳსენ დანთჳმისაგან ცოდვათასა, ეგრეთვე აწ განაბრძენე მთავარნი და მმართველნი ჩუენნი და მშჳდობით შეზღუდენ მეოხებითა ღმრთისმშობელისაჲთა, რადთამცა ვვიდოდინ გზათა სიმართლისა და ჳქმმარიტებისათა, და გნატრიდენ შენ, ვითარცა დიდსა მამასა და მეფის მოძღვარსა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

გნატრით შენ მწყემსსა და მოძღუარსა ივერიელთასა, რომელი მსგავსად მზისა გამოუჩნდი მეფესა და ერსა ჩუენსა და და შესხმით გიგალობთ: გიხაროდენ, სიტყუათა სულიერთა და წესთა შჯულისათა უცთომელო აღმწერელო და წმიდათა მამათა მიერ გარდამოცემულსა მართლმადიდებლობასა შინა განმამტკიცებელო; გიხაროდენ, ცრუმორწმუნეობისა მწიკულისა განმბანველო და ჟამთა სიავისაგან და უგუნურთა მიერ შერყვნილთა კელნაწერთა კუალად უსრულესად და უწმიდესად განმმართველო; გიხაროდენ, დიდის ღუაწლისა შენისა მხილველთა და თანადამსწრეთა განმაცვიფრებელო და უგუნურთა და უსწავლელთა შორის საღმრთოთა სწავლათა განმფენელო; გიხაროდენ, კეთილმსახურებისა ხატო ბრწყინვალეო, ღირსო მამაო ჩუენო, არსენ იყალთოელო!

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ, ქალწულო, ღრუბელო და ეტლო სიტყვსაო, გიხაროდენ, უზესთაეს გონებისა და გარეგან საზღუარისა, წმიდაო ღმრთისა საყოფელო, გიხაროდენ, უქორწინებელო სულითა ზესთა ღმერთთასა მიდგომილო, გიხაროდენ, თვნიერ თესლისა მშობელო, და თვნიერ ხრწნილებისა მაწოვნებელო, გიხაროდენ, მარადის ქალწულო, კურთხეულო.

- **სტიქარონსა ზედა დასდებელი. (კმა 8).**

და-რად-ემკვდრა შენ თანა მადლი ღმრთისად, მოგაძულა შენ საწუთროძსა დიდებად, და შეგაყუარა სიმდაბლჭ და უცხოებად, ლოცვად ღმობიერი, მღვპარებად და ზე-დგომად კელგანპყრობით უჯორცოთა მიმსგავსებული, და აღასრულე რად სრბად შენი და სიხარულით წარმოუდეგ ქრისტესა. წმიდაო იყალთოელო ბერო, ნეტარო არსენ, აწცა გვთხოვე მისგან დიდი წყალობად.

მუხლი. „პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა“.

მოაკუდინე შენ გულისთქმად და შეიყუარე წმიდა ქალწულებად, წმიდაო არსენ, სანატრელო, და ვითარცა ნათელი, შთაიცუ სიწმიდჭ, და ვითარცა გურიტი სიმშვიდით ჰმონებდი ქრისტესა გონებითა უბიწოძთა, შემკული საღმრთოძთა გულისკმის-ყოფითა. ამისთვსცა გაქებთ და გნატრით კეთილქებისა გალობითა.

მუხლი. „ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად“.

შეგამკო ღმერთმან, წმიდაო, ნათლითა სასწაულთაძთა და მადლთა საღმრთოძთა ბრწყინვალეობითა, და აღავსო რად სული შენი სიბრძნითა, ვითარცა წყაროდ ცხოველი და თუალი დაუწყუედელი აღმოაცენებდი მოძღურებათა საღმრთოთა, აღორძინებისათვს ქრისტჭს სამწყსოსაძთა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

კეთილ-მონაო სახიერო და სარწმუნოო, კეთილო მუშაკო ქრისტჭს ვენახისაო, შენ სიმკნითა და აჯოვნად სიმძიმე დღისად იტვრთე და მოცემული ტალანტი აღაორძინე, რადსთვსცა მეფე დავითისა თანა, მოწაფისა შენისა განეწესე და შეხუედ სიხარულსა უფლისა შენისა სახიერისასა, აწ მეოხ-გუეყავ მაქებელთა შენთა დაუცხრომელად.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლო ქალწულო, რომელმან ღმერთი მუცლად-იღე გამოუთქმელად, დედაო ღმრთისა მაღლისაო, ვედრებად მონათა შენთად შეიწირე, ყოვლადუბიწო, რომელი მისცემ ყოველთა შენდობასა ცოდვათასა, ჩუენიცა ვედრებად შეიწირე და გვთხოვე ჩუენ დიდი წყალობად.

- **„აწ განუტევე“.**

- შემდგომად **„მამაო ჩვენო“**-სი:

- **ტროპარი - ღირსისა:** შენ შორის, საკვრველო მამაო, კეთილად დაცულ იქმნა ხატება, რამეთუ აღიღე ჯვარი და შეუდეგ ქრისტესა, და მოქმედი ასწავებდი შეურაცყოფასა ჯორცთაჲსა, ვითარცა წარმავალსა, ხოლო ღუწასა სულისასა, ვითარცა უკვდავისა არსებისასა, რომლისათვისცა ანგელოზთა თანა იხარებს სული შენი, ნეტარო არსენ.- **2 გზის.**

- **ღვთისმშობელო ქალწულო - 1 გზის.**

- **პურის კურთხევა.**

დიდი ცისკარი:

- **„ღმერთი უფალი“** (იგალობება IV ჯმაზე).

- **ტროპარი ღირსისა:** „შენ შორის, საკვრველო მამაო, კეთილად...“ - **2 გზის**

- **„დიდება“ „აწ და“** - ღმრთისმშობლისა **„ადღომის განსატევებელი“** (ტროპარი ხმის მიხედვით): - რომელი საუკუნითგან დაფარულ-იყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევენელად შენგან განკორციელდა, ჯუარცმად ნებსით თავს იდუა, რომლისათვისცა აღადგინა პირველადმინებულნი, და იქსნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

- **შემდგომად I ფსალმუნებისა, წარდგომა. (ჯმა 1).**

საუნჯე იგი რომელი მიართუ ეკლესიასა ღმრთისასა - თარგმანნი და შრომანი შენნი, ვითარცა ოქროსა სამკაულნი, ბრწყინვალედ შეუმოსიან და, ვითარცა გვრგვნი სამეუფოდ, შემკული ბრწყინვალედ თუალთაგან მრავალსასყიდლისათა, დაუდგამს თავსა თვსსა, რადთა ჰნათობდეს ყოველთა, რომელნიცა შევლენან მას შინა სიხარულით, და ქრისტესა წარუდგინენ ყოველნი განბრწყინებულნი ღმრთისა მაღლითა!
2-გზის

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განეცხადების საიდუმლოდ საუკუნითგან დაფარული მთავარანგელოზს, მითხრობად ძრწოლით ქალწულისა მიმართ, ხოლო იგი ახარებს კურთხეულსა დედათა შორის, რომლისა-თანა ვკმობდეთ: გიხაროდენ, მიმადლებულო, უფალი შენ თანა.

- **შემდგომად II ფსალმუნებისა, წარდგომა. (ჯმა 4).**

მაღლი ღმრთისად დაემკვდრა შენ თანა, ღმერთ-შემოსილო, და აღგავსო სიბრძნითა და გყო შენ ქადაგ ჯმა-მაღალ, მეტყუელ საიდუმლოთა მათ დაფარულთა, და საცნაურად ბრწყინვალე-ყო სახელი შენი ქართლოსიანთა შორის და, ვითარცა მზე ბრწყინვალე,

ჰნათობ ეკლესიის სამყაროსა, ნეტარო, და, ვითარცა ორღანოდ, პირი შენი ჳმა-ტკბილად ოხრის სწავლათა ტკბილთა. **2-გზის.**

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ყოველთა შემოქმედი ღმერთი და დამბადებელი, ყოვლადუბიწო, წმიდაო, საღმრთოდსა სულისა მიერ მუცლად იღე და უხრწნელად ჰშევ, რომლისათვისცა გადიდებთ შენ და გიგალობთ, ქალწულო, ვითარცა ყოველთა მეუფისა პალატსა და სოფლისა შემწესა.

– „**სადიდებელი“ მე-19 კანონი** (134-ე და 135-ე ფსალმუნები).

– „**გადიდებსა“** ღირსისა (ფსალმუნთა გამოკრებილი მუხლებით - დავითნიდან).

– „**წარდგომა“** შემდგომად „სადიდებელისა“: სიბრძნე *(ჳმა 8)*.

უფალმან ჩუენმან იესუ ქრისტემან წარმოგავლინა შენ მოძღვრად და წინამძღოლად დავით აღმაშენებლისა, და განსანათლებლად ერისა ამის, ღმრთისმშობლის წილხვედრისა, გარნა მრავლითა საცთურითა დაბრკოლებულისა და თურქთა მაჰმედინთა და ერთბუნებიათაგან ჰაოსიანთა ცთუნებულთა, და მისითა მადლითა ორნივე ეგე იცვებოდით ყოველთაგან-ვე საფრჯეთა ეშმაკისათა, რამეთუ კუერთხითა სარწმუნოებისადათა განიოტეთ ბოროტნი მგელნი და ძალითა სამებისადათა განძლიერებულთა უვნებლად დაიცევით სამწყსოდ თქუენი ტაცებათაგან მათთა, ევედრე აწ ქრისტესა ღმერთსა, ცოდვათა მოტევებისა მონიჭებად, სურვილით პატივის-მცემელთა ჳსენებისა შენისასა. **2-გზის**

დიდებად მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

თანა დაუსაბამოდ სიტყუად მამისად, შენგან მიიღებს დასაბამსა ბუნებისა ჩუენისასა, ღმრთისმშობელო, და უჟამო შემოვალს ჟამსა შინა და სიტყუად განზრქებოდის, ხოლო ძწ ღმრთისად პედ შენდა იწოდების. ეჰა, მიუწვთომელი ესე საიდუმლოდ, იესუ ქრისტე გუშინ და დღეს, და იგი თავადი არს უკუნისამდე.

- **წარდგომა (საცისკრო სახარებისა):** „პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა“. *(ჳმა 7)*.

მუხლი: „რად მივაგო უფალსა ყოვლისავეთვს, რომელი ესე მომაგო მე“.

- **საცისკრო სახარება: ლკ.24 დას. VI, 17-23.**

- „**დიდება“** - „მეოხებითა წმიდისა მამისა ჩვენისა გაბრიელისათა...“

- „**აწ და“** - „მეოხებითა ღვთისმშობელისათა, მოწყალეო...“

- „**მიწყალე მე ღმერთო...“** („მცირე მიწყალე“).

- **შემდგომად 50-ე ფსალმუნისა დასდებელი.**

ვითარცა მოწაფემან შენმან - დავით აღმაშენებელმან, ეგრეთვე შენცა, წმიდაო არსენ, არა ხოლო თუ თვისნი ოდენ ნაყოფნი შეწირნე ღმრთისა მსხუერპლად სულნელად, ვითარცა აბელ მართალმან, რომელი-ცა-იგი იყნოსა ღმერთმან დამბადებელმან ყოველთამან სულად სულნელებისად, არამედ სხუანი-ცა ურიცხუნი სულნი შეწირნე ქრისტესა და მიუძღუანნა ნაყოფნი ფრიად შუენიერნი და სულნელნი და კრავნი უგერმონი და უბიწონი,

ამისთვისცა გაქუს კადნიერებად წინაშე ღმრთისა, მშვედობად ითხოვე სოფლისათვის და სულთა ჩუენთათვის დიდი წყალობად.

- „აცხოვნე ღმერთო ერი შენი...“

საცისკრო კანონთა 9 ოდა (გალობა).

- იკითხება 2 კანონი .

- I კანონი - ღმრთისმშობლისა (ძლისპირი 2-გზის) - 6 მუხლად (იხ. პარაკლიტონის ბოლოს ღმრთისმშობლის კანონები: `ეტლთა მფლობელი ფარაო...` ან `ქუეყანასა მწყურნებსა...`).

- II კანონი - ღირსისა (ძლისპირის გარეშე) - 8 მუხლად. *(ვზა 8).*

- **კატავასია:** რიგითი.

- **„უმცირესი“** - „უგალობდით უფალსა“.

გალობა 1, უგალობდითსა

ძლისპირი: ეტლთა მფლობელი ფარაო დაანთქა საკვრველთმოქმედმან კუერთხმან მოსწმან, რომელმან გამოსახა სახჭ ჯუარისა და განუპო ზღუად მეწამული და ისრაელი იკსნა განმავალი, მეტყუელი გალობასა უფლისასა: რამეთუ დიდებით დიდებულ არს.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

სულიერსა ამას კრებასა ყოვლად საგალობელსა, სულისა მიერ წმიდისა მოწოდებულნი, წადიერებით შემოკრებულნი ერნი, ვგალობდეთ და ვიხარებდეთ ღირსად, საკსენებელსა ღმერთშემოსილისა მამისა ჩუენისა, მოლუაწისა არსენისსა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

ლოცვითა და მღვიძარებითა მაცხოვრისაგან მოიპოვე რად მადლი სულისა წმიდისა, ყოველთავე ჯორციელთა შუებათა და გემოთა შეურაცხის-ყოფდი მარხვითა და სამარადისოდსა ლოცვითა განკავადით სხეულსა და ყოველთა იწროებათა მიერ დააქნობდით და მოაუძლურებდით მძლავრებასა მისსა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

იძულებულ იქმენ ეფრემისა მიერ, მოძღურისაგან შენისა თარგმანებად ბერძულთა თხზულებათა, და წარმოგზავნიდა ივერიას, ვითარმედ მოაკლდენ ჟამსა მას მნათობნი მართლმადიდებლობისანი ქუეყანასა ჩუენსა, და წარსდევნიდა ბნელსა მას უმეცრებისასა ნაღვაწითა ჳელთა შენთადათა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

შემდგომად ეფრემის სიკუდილისა ვედრებითა მეფისადათა მიიწიე რად ივერთ სანახებსა, ქადაგებდი მართლმადიდებლობისა ყოვლად-უბიწოსა სარწმუნოებასა, და განსწავლიდი რად მრავალთა, ასწავებდი დამარხვად მცნებათა ღმრთისათა. მას ევედრე აწ, ნეტარო ბერო, გვკსნეს ჩუენ რწმენისაგან არა-ცხოველისა და ნელ-ტფილისა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

თარგმანო და მეცნიერო ბერძენთა და ქართველთა ენისაო და განმანათლებლო ყოველთა ეკლესიათაო, სურნელებად ღუაწლისა შენისაჲ, ვითარცა კეთილი საკუმეველი, მარადის აღიწეოდა ღმრთისა მიმართ. მას ევედრე აწ, ღირსო, რადთა გვკსნნეს ჩუენ ცოდვათაგან და უსჯულოებათა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

დიდებულნი ითქუნეს შენტვს თესლითი თესლადმდე, ქალწულო, რომელმან შეიწყნარე სიტყვად ღმრთისაჲ წიაღსა შენსა და დაადგერ ქალწულად, ღმრთისმშობლო მარიამ, ამისთვის ყოველნი გადიდებთ, რომელი შემდგომად ღმრთისა მკსნელად ჩუენდა იპოვე, რამეთუ დიდებით დიდებულ ხარ.

გალობა 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: შენ, დამამყარებლო კამარათა ცისათაო, უფალო, და აღმაშენებლო ეკლესიათაო, დამამტკიცენ ჩუენ სიყუარულსა შენსა, თავო ყოვლისა სიხარულისაო, და განმძლიერებლო მორწმუნეთაო, მხოლოო, კაცთ-მოყუარე.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

სიწმიდითა გულისაჲთა იქმენ რად სამკვდრებელ სულისა წმიდისა, მოგავლინა შენ ღმერთმან განსაწმედელად ეკლესიისა, ღირსო, და მოგცა მადლი განსამტკიცებლად ფრიად შეჭირვებულისა ერისა ამის ჩუენისა და ჭაბუკისა მის მეფისა დავითისა. აწ დაიფარე სამწყსოდ შენი ყოველთაგან ვნებათა მაჭირვებელთა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

ტალანტი იგი, რომელ გერწმუნა, ღირსო, არა დაჰფარე ქუეყანასა, არამედ განამრავლე ვითარცა სარწმუნომან მონამან და ბევრწილად მიართუ ღმერთსა, რამეთუ „დიდი სჯულისკანონისა“ თარგმანებაჲ საფუძველად და ლოდად სიმტკიცისად დაედო რუის-ურბნისისა „განჩინებას“.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

მწყემსსა ცხოვართასა გპოვებთ შენ, და კეთილად მოღუაწესა მლოცველსა, ღირსად საგალობლო არსენ, ბრწყინვალეო ნათელო მღდელობისაო, და სუეტო და სიმტკიცეო მონაზონთა კრებულისაო.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

იხარებდ, ღირსო მამაო არსენ, შუენიერო სამკაულო კახეთისაო, და წესო და კანონო მონაზონთაო, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, რადთა ცოდვათა შენდობაჲ მოგუანიჭოს, რომელნი სურვილით ვდღესასწაულობთ საკსენებელსა შენსა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

დაემკვდრე წიაღსა ქალწულისასა, უფალო, და გამოუჩნდი კაცთა ჯორციელად ვითარცა სათნო იყავ და გამოაჩინე იგი ჭემმარტად ღმრთისმშობლად, მხოლოო კაცთმოყუარე, და შემწედ ყოველთა მორწმუნეთა.

- **შემდგომად „განძლიერდასა“ (III გალობისა):**

წარდგომა: იყავ რად მოძღვარი სულიერი და წინამძღვარი ქართველთ სახელოვანისა მეფისა დავითისა, განსწავლე ფრიად და განანათლე რად მადლითა საღმრთოთა, სხუანიცა განანათლნა და სურვიელ იქმნა შიო მღვმელისა მონასტერსა აღშენებად ტაძრისა, და შენცა აღაშენე რად ბრწყინვალე ტაძარი ღმრთისმშობლის სახელსა ზედა, ვიდრე აქამომდე ჰგიეს საცხოვნებლად სულთა და სადიდებლად ღმრთისა, მას ევედრე აწ კსნად ჩუენდა ვნებათა და ჭირთაგან, ღმრთივსანატრელო არსენ, რომელნი აღვასრულებთ საკსენებელსა შენსა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ყოველსა ქუეყანასა ჩუენსა განხდა კჳად ღუაწლისა შენისად, ღმრთივგანბრძნობილო მამაო არსენ, სანატრელო, რამეთუ დაამდაბლე, რომელნი მალად იტყოდეს სიცრუევსა, ბოროტად შეცთომილნი ბილწნი მწვალებელნი ჰაოსიანნი, არად ირწმუნებდეს რად უგულისხმონი მკსნელსა ორითა ბუნებითა, და აღამაღლებდი მართალსა და ჭეშმარიტსა სარწმუნოებასა, მრავალთა შეასწავებდი რად შეურწყმელად ღმრთეებისა და კაცებისა შეერთებასა. აწცა მოეც მშვიდობად მთავრობასა და მხედრობასა ჩუენსა მორწმუნესა და ერნი მადიდებელნი შენნი, იკსენ უცხოთა სწავლებათა და საცთურთაგან.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

კსნისათჳს ერისა ჩუენისა სულითა წმიდითა განბრძნობილისა ყრმისა მის ქალწულისა, ნინო კაბადოკიელისა მოციქულებრივსა გზასა ზედა წარმომგზავნელო, წმიდაო ქალწულო, დედაო ღმრთისმშობელო, შენ მიერ ბოძებულთა ჯუარითა ვაზისადათა მის მიერ მცხეთას ბომონთა დამცემელო და ქუეყანასა ჩუენსა სამოციქულოდა ეკლესიისა დამამყარებელო, რომელმან შემდგომად მრავალთა წელთა უშჯულოთაგან დაკნინებულისა ერისა ჩუენისა განსამტკიცებლად და განსავრცობად ქრისტეს სარწმუნოებისა წმიდად და ახოვანი მეფე დავით გამოაბრწყინვე და წმიდად და სანატრელი არსენ ბერი მოძღვრად და წარსამართებლად გზათა მისთა გამოაჩინე, მშობელო სიტყვსაო, აწცა ვედრებად ნუ დასცხრები ღმრთისა მიმართ ჩუენ მოსავთა შენთათჳს.

გალობა 4, უფალო მესმასა

ძლისპირი: შენ ხარ, ქრისტე, ღმერთი ჩემი, შენ ხარ ძალი ჩემი, შენ ხარ უფალი ჩემი და სიხარული ცხორებისა ჩემისა, რომელმან არა დააცალიერენ წიაღნი მამისანი და გამოუჩნდი სიმდაბლესა ჩემსა, ამისთჳსცა წინადაწარმეტყუელისა ამბაკუმის თანა ვიტყოდით: ძალსა შენსა დიდებად, კაცთმოყუარე.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტჳს.

დაემკვდრე რად შიო მღვიმისა სავანესა, წესსა მას ზედა სვიმონწმინდისასა დასხენ მონასტრისა მღვიმისა წესნი, ყოვლად ნეტარო არსენ, ხოლო მხილველნი და მსმენელნი წმიდისა ცხორებისა შენისანი ადიდებდენ ღმერთსა, წმიდათა შორის საკვრველსა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტჳს.

კეთილის მოძულენი იგი ეშმაკნი, ვერ დაითმენდეს ღუაწლსა შენსა და აღიძრნეს და ზედა-მოგიხდეს, წმიდაო არსენ, და იწყეს ბრძოლად მრავლითა და თითოსახითა

მანქანებითა, გარნა შენ მაღლი საკვრველებათა ნიჭად მიიღე განკურნებად სენთა სარწმუნოებით პატივისმცემელთა შენთასა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჳს.

მანქანათა უღმრთოებისათა ვერ შეუძლეს შერყევად სარწმუნოებისა შენისა სიმტკიცისა, რამეთუ არა გეშინოდა უკეთურთა მათ და მზაკუვართა და მტყუართა სულთა, არამედ ნიშითა პატიოსანისა ჯუარისადათა და ლოცვითა მჭურვალითა განჯდიდი ურიცხუთა საფრკეთა მათთა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

იხარებს ეკლესიად შვილთა თანა, აღვსებული ბრწყინვალედ საღმრთოთა მით თარგმანებათა და თხზულებათაგანშენთა, კსენებასა შენსა აღასრულებს და ქებით ადიდებს ქრისტესა ღმერთსა, მას ევედრე აწ, რადთა მტერისა მიერ აღძრულნი განსაცდელნი თანა-წარგუჳადნეს მოსავთა შენთა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ენანი კაცთანი მოუძღურდებიან გამოთქუმად საიდუმლოდსა შობისა შენისასა უბიწოებით, უქორწინებელო სძალო, ხოლო სარწმუნოებითა აღგიარებენ დედად ნათლისა.

გალობა 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: ნუ სადა განმიშორენ პირისაგან შენისა, ნათელო წარუვალო, და დამფარა მე ბნელმან წყუდიადისამან განუნათლებელმან, არამედ მომხედენ და ნათელსა მცნებათა შენთასა წარჳმართე სლვაჲ ჩემი, გევედრები.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჳს.

მოშურნედ იქეც დიდთა მათ მთაწმინდელთა, ეფთჳმისა და გიორგისა - მარხვითა და ღუაწლითა გაბრწყინებულთა, ღირსო, და ყოველსა დღესა ცხორებისა შენისასა განჰლევდი მოღვაწებასა და მღჳძარებასა შინა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჳს.

საკვრველ არიან საიდუმლონი შენნი, ქრისტე ღმერთო, რამეთუ მოგვივლინე ჩუენ სანთელად ცეცხლმთებარედ ღირსი არსენ, მართლმადიდებელთა ქართველთათჳს მოღუაწედ და მლოცველად, და დიდებად და სიმტკიცედ ივერთ ქუეყანისა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთჳს.

დიდითა საფასითა წარგავლინა რად მეფემან პალესტინეს, ახლად აღშენებად და შემკობად ჯუარის მონასტრისა და უფროდს უფლისა ჩუენისა იესუ ქრისტეს საფლავისა, მოიქეც ივერიას, და დღითი დღე იღუწიდიტ სადიდებელად ღმრთისა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

აწ ვინ აღრაცხავს ლუაწლსა შენსა საკვრველსა, რამეთუ ჭემმარიტად გამოჩნდი მმარხველთა სამკაულად და ურცხვენელ მლოცველად ღმრთისა. მას ევედრე აწ კსნად ჩუენდა ყოვლისაგან სენისა და განსაცდელისაგან ბოროტისა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

კადნიერებად დედობრივი მისა შენისა თანა მოგიგიეს, ყოვლად უბიწოო, შეწევნასა ჩუენსა ნუ დააცადებ მისსა მიმართ, გევედრებით, რამეთუ გაქუს შენ მისა მიმართ მეოხებად და მოტევება ცოდვათა ყოველთა ქრისტეანეთა.

გალობა 6, დადაყავსა

ძლისპირი: ვედრებასა ჩემსა განვფენ უფლისა მიმართ და მას აღუარებ ბრალთა ჩემთა, რამეთუ ბოროტითა აღივსო სული ჩემი და სიმტკიცე ჩემი ჯოჯობეთად მიიწია და იოანესებრ ვლადადებ: აღმომიყვანე მე, ღმერთო ჩემო.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

ძლიერი შური გაქუნდა, ვითარცა ელიას, პატოსანო მამაო, რამეთუ აღეგზენ ვითარცა ცეცხლი საღმრთოდ მწვალებელთა და წარმართთა ზედა და შესწუენ ენანი მათნი, აწ მეოხ-იქმენ ჩუენტვს, რომელნი პატივს ვსცემთ დღესასწაულსა შენსა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

ძუელთა თხზულებათაგან იქმენ რად შემკრებელ ქართველთ განმანათლებელისა და მომაქცეველის ნინოდს ცხორებისა, უპირველეს ყოველთასა გულიკსმა ჰყავ შენ, ნეტარო, თუ ვითარ წარმოიგზავნა დედაკაცი ღმრთისმშობლის წილხვედრსა ქუეყანასა საქადაგებელად ქრისტეანობისა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

დაფარულსა საიდუმლოსა, ვითარცა ცხადსა ჰხედევდი, წმიდაო ბერო, ხოლო მომავალი სარწმუნოდ უწყოდი, და ყოველივე თქმული შენი ჭემმარიტ-არს, აწ მოგუეც ჩუენ გული გონიერი და ბრძენი, გულისხმის-ყოფად კეთილისა და ბოროტისა.

დიდება მამასა და მესა და წმიდასა სულსა.

იქების შუენიერად დღესასწაული შენი მოყუარეთა შენთა მიერ, ნეტარო არსენ, და ანგელოზნი მგალობელთა გალობასა შესწირვენ წინაშე ღმრთისა, მას ევედრე აწ, რადთა დაგვიფარნეს ჩუენ მტერისა საბრჯისაგან და ძმათა მტერობისაგან.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განვერენით საცთურსა ცოდვათა ჩუენტასა, ვედრებითა შენითა, ღმრთისმშობელო ქალწულო, მისა შენისა მიმართ, რომელი იშვა შენგან უზესთაეს ბუნებათა, ძე ღმრთისად დაუსაბამოდ.

- **შემდგომად „დადაყავსა“ (VI გალობისა):**

კონდაკი: იქადის აწ ერი ჩუენი და იშვებს წმიდად სავანე იყალთოდსა, რამეთუ მრავალი მორწმუნე მოისწრაფვის დღესა ამას წიაღსა მისსა, რადთა გადიდონ ქართველთა დიდი სამკაული, მამად და მოძღუარი მეფე დავითისა, მრავალთა სულთა შინა დამნერგველი

კეთილზნობისა და სწრაფ-მკურნალი ყოველთა სნეულთა და შეპყრობილთა, ამისთვის გილადადებთ: ლოცვითა შენითა გვაცხოვნენ ჩვენ, ღირსო მამაო ჩუენო არსენ იყალთოელო!

იკოსი: დღესასწაულობდ ქუეყანაო ქართლოსიანთაო, რამეთუ წყალობითა მოგხედნა ქრისტემან ღმერთმან და მოგმადლა ღმრთივშუენიერი მამაო, და მოწაფე მისი მეფე დავით განსამტკიცებლად ერისა ჩუენისა ღმრთისმსახურებასა შინა, რამეთუ მიერთგან არღარა ოდეს მიდრეკილ არს ქუეყანაო ესე ქართველთაო წმიდისა და მართლისა სარწმუნოებისაგან, და არცა მივდრკეთ უკუნისამდე მადლითა-ვე წმიდისა სამებისაოთა და მეოხებითა ყოვლად წმიდისა დედოფლისა ღმრთისმშობელისაოთა და სასოდა მის მფარველისა ჩუენისაოთა.

გალობა 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: ყრმანი ებრაელნი სახუმილსა შინა ვიდოდეს ცეცხლსა ზედა კადნიერებით და შეცურეულნი დადადებდეს და იტყოდეს: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

იყავ მოძღუარი დიდისა მეფისა დავითისა და წარმმართველი ყოველთა გზათა მისთა, და ღმრთისმშობლისა მიმართ დიდად მვედრებელი ერისათვს ჩუენისა და ფრიად მოყუარული წიხვედრისა ერისა მისისა - ივერიისა და მლოცველი ივერიელთათვს და კეთილად წარმართებისათვს მათისა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

ჯერეთ მკნე და ახოვანი მეფე დავით დასნეულდია და განაგო რად ყოველივე სარგებელი სულისა თვისისაო, ანდერძი თვისი შენ მოგანდო და მეფედ კურთხევადაცა მისა თვისისა და ევედრებოდა ღმერთსა ერისათვს და სამეფოდასა. აწ დაცემული ესე და დამდაბლებული ქართველთა ერი კუალად აღადგინე მსახურებად ღმრთისა და მამულისა მეოხებითა შენითა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

განუზომელი მოწყალებაო და უაღრესი სიტკბობაო და სიმდაბლე გექმნა წინამძღვრად გზასა ჭეშმარიტსა, და ყოველთა ასწავებდი ქრისტეს მსგავსად, რადთა განუყონ უხუებით გლახაკთა და შეეწიონ ნაკლულეგანთა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

ყოვლისა სოფლისათვს და უფროდს ქართველთათვს აღავლენდი რად ვედრებასა, რადთა წინააღმდგომთა მათ ჭეშმარიტებისათა სძლევდეს მართლითა სარწმუნოებითა და მარადის მოიხვეჭდეს განმარჯვებასა მზაკუვარსა მტერსა ზედა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ვითარცა მზე ბრწყინვალე, ჰნათობდი რად ქართველთა ეკლესიისა სამყაროსა, მრავალთა ამხილებდი და განსწავლიდი წყობასა მტერთა მიმართ უხილავთა და ხილულთა, და

განაკრძალვები ლოცვასა. ხოლო აწ დადგრომილ ხარ წმიდანად ივერთა ეკლესიისა და გაქუს მაღლი შეწვენისა ჩუენისა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ შენ, ასულო ადამისო, გიხაროდენ, სძალო ღმრთისაო, გიხაროდენ, მშობელო მაცხოვრისაო, რომელმან დაიტე შემოქმედი შენი, მეოხ-გვეყავ მარადის.

გალობა 8, აკურთხევედითა

ძლისპირი: შვიდ-წილ აღაგზნა საჯუმილი მძლავრმან ქალდეველმან ყრმათათვს გულისწყრომით, რისხვითა ძალითა მაღლისადათა იხილნა უვნებელად დაცულნი ცეცხლისაგან განურყუნელად, დამბადებელისა მიმართ და მქსნელისა ღალად-ყო: „აკურთხევედით ყრმანი და მღდელნი უგალობდით, ერნი უფროსად ამალვებდით მას უკუნისამდე“.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

აღაშენა რად იყალთოს სავანწ ზენონმან- ათსამეტთაგან ერთმან, შემდგომად მრავალთა წელთა განაახლე და განავრცე და შეკრიბნე მუნ ღმრთივგანბრძნობილნი მამანი და მეცნიერნი მოძღურად სწავლულებისად, და მიერთგან მას შინა განისწავლებოდა ერი ჩუენი მრავალთა საუკუნეთა და სახელედვა იყალთოს აკადემია.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

აწ განათლდების ივერთა ეკლესიად დიდებითა შენითა და გვიწესს ყოველთა მორწმუნეთა, რადთა გნატრიდეთ შენ, მოშურნესა მჭურვალესა და ვნებათა თვთმპყრობელსა, გლახაკთა წინა-მდგომელსა, და ცოდვილთა სულთა მძღუნსა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენტვს.

აწ იხარებს და განსცხრების კრებული მორწმუნეთად მომხსენებელი ღუაწლისა შენისად და ითხოვს მეოხებასა შენმიერსა ღმრთისა მიმართ, რადთა ცოდვისამიერი წყუდიადი უმეცრებისად განდევნოს ჩუენგან, და უვნებლობითა, რწმენითა და სიხარულითა შეჰმოსოს ყოველი, ღირსო, ვინადაცა პატივსა მიაგებს სახელოვანსა ხსენებასა შენსა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

აწ მტერნი იგი ჭემარიტებისანი იღუწიან, რადთა ღმრთივდაცული ერი ჩუენი შთასთხინნეს უფსკრულსა უმეცრებისასა და გარდასახნეს ერად ბნელისა, ხოლო ჩუენ ვერცაღა ძალგვიძს წინააღმდგომად ბოროტისა, არამედ მოწყალე-ჰყავ ჩუენ ზედა მართლ-მსაჯული იგი უფალი, რადთა განვსძლიერდეთ და განვცხოველდეთ სულითა და ჯორცითა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სამთა მათ ყრმათა ბაბილონს საჯუმილსა შინა სამებასა თაყუანის-სცეს და შეურაცხ-ყვეს ხატი იგი ოქროდსად, და ცუარითა სხურებულნი გალობითა ღალადებდეს: ყოველნი საქმენი აკურთხევედით დღეს ღმერთსა და უფალსა, უგალობდით და ამალვებდით მას უკუნისამდე.

- ვაქებთ, ვაკურთხევთ, თაყუანის-ვსცემთ უფალსა, უგალობთ და აღუამაღლებთ მას უკუნისამდე.

- **შემდგომად მკურთხევდითსა“ (VIII გალობისა):** - მუჰატოსნესსა“.

გალობა 9, ადიდებდითსა

ძლისპირი: შენ, რომელი უქორწინებელ ხარ, დედაო უსძლოო, შენ, რომელმან უზესთაეს ბუნებათა შევ დაუსაბამო, რომელ-არს შემოქმედი ღმერთი ჭეშმარიტი, გალობითა დაუდუმებელითა გადიდებთ.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთს.

გემცნო დღე საწუთოთგან განსლვისა შენისა და ილოცვიდი და შეჰვედრე რად სამწყსოდ და ერი ჩუენი და მერმე სული შენი უფალსა, შეერთე სიმრავლესა მას წმიდათასა, და დაგვლეს იყალთოს მონსტერსა, მახლობლად ზენონისა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთს.

ხედვიდეს რად ქართველნი სამარხოსა შენსა, კურნებათა აღმომადინებელსა, და სასწაულთა აურაცხელთა, რომელნი იქმნებოდა მადლითა შენითა, ჳმამაღლად გადიდეს, ვითარცა საკვრველთმოქმედი მამა, და საკსენებელად და საუკუნოდ ნეტარება და ქება შენი განგვიწესეს.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთს.

პატივი სიწმიდისა და სიკუდილისა მიერ ვიდრე აქამომდე არცაღა განგეშორა, ღირსო მამაო არსენ, რამეთუ სამარხოდ შენი იქმნა უძღურთათს, ვითარცა საუნჯე მადლისა და წყაროდ კურნებათა.

წმიდაო, ღირსო მამაო არსენ, ევედრე ღმერთსა ჩუენთს.

მოსავნი შენნი და მოყუარენი ვიდრე აქამომდე ისწრაფვიან სავანესა მას, რომელსა შინა მდებარე ნაწილთა შენთა წმიდად სამარხოდ, ვითარცა წყაროდ დაუწყვედელი, მდიდრად აღმოაცენებს მადლთა სურნელებასა და კურნებასა მიჰმადლებს პატივისმცემელთა მისთა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

არა მხოლოდ იგი წმიდისა მის სავანისა მკვდრ ხარ, სანატრელო, არამედ სრულიად ქართველთა მიწა-წყლისა, და მლოცველი და მსწრაფლშემწე, და ყოვლად ძლიერი და უძღველი მფარველი და მეოხი ყოველთა მართლმადიდებელთა.

აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ძუელი შჯული მოგასწავებს, ქალწულო წმიდაო, და ახალი აღგიარებს ღმრთისმშობლად, უსძლოო, და ჩუენ მორწმუნენი სარწმუნოებით ვიტყვთ: მშობელო სიტყვსაო, ვედრებად ნუ დასცხრები ღმრთისა მიმართ მოსავთა შენთათს.

- **შემდგომად „ადიდებდითსა“ (IX გალობისა):** - „ღირს არსი“ - არ იგალობება.

„განმანათლებელი“: ნათელმან უსხეულომან განგანათლა შენ, მ, ნეტარო არსენ, და აღმოგაბრწყინვა კახეთით და მოჰვინა შარავანდედი ქუეყანასა ამას ჩუენსა, ცოდვისა მიერ ბნელ-ქმნილსა, და ყოველი წყუდიადი ბნელისა და წარსდევნა და შენ მიერ

განათლებულთა შვეიცანთ სჯული და წესი ქრისტიანობისა და ჭეშმარიტებითა ვადიდეთ ღმერთი დაუსაბამოდ, სამ-გვამოვნებით თაყუანისცემული და შენ მეოხ-გყოფთ წინაშე მისსა.

(2-გზის)

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობლად ჭეშმარიტად აღგიარებთ შენ, დედოფალო, შენ მიერ ცხოვნებულნი, რამეთუ ღმერთი ჰმეგ გამოუთქმელად დამკსნელ ჯუარითა სიკუდილისა და თვსდა მიმართ მიმზიდველი ღირსთა კრებულისა, რომლისა თანა გაქებთ შენ, ქალწულო.

- „**ყოველი სული**“ - იგალობება.

- „**აქებდითსა**“ ზედა დასდებლები - **მუხლი 8.**

იხარებს აწ იყალთოს მონასტერი, რომელი იუნჯებს წმიდათა ნაწილთა შენთა, სიქადულო მოსაგრეთაო და სიმტკიცეო მართლისა სარწმუნოებისაო, სამებისა წმიდისა გამორჩეულო მსახურო, მოდასეო ანგელოზთაო, ქუეყანით ზეცად ამალღებულო, და სასუფეველსა დამკვდრებელო, იყალთოდასა შუენებაო არსენ, საკვრველო.

იქადის კახეთი, სამშობლო ეგე შენი, თანა-მკვდრითურთ შენთვს, ყოვლად ქებულო, რამეთუ მიერ აღმოსცენდი, წმიდაო, და საცთურისა ვერ დამთმენელი და ფრიად მოყუარწ ერისა, ღმრთისმშობლის წილხვედრისა, უღმრთოებისათვს ამხილებდი ყოველთა, რადთამცა არა მოიწიოს მათ ზედა სასჯელი ღმრთისაჲ. მას ევედრე აწ, რადთა გვკსნნეს ჩუენ ყოვლისაგან ჭირისა და საცთურისა.

ღუაწლი შენი, ვითარცა ოქროდასა საუნჯწ ბრწყინვალედ შეუმოსია ეკლესიასა ღმრთისასა და, ვითარცა გვრგვნი სამეუფოჲ, შემკული ბრწყინვალედ თუალთაგან მრავალსასყიდლისათა, დაუდგამს თავსა თვსსა, რადთა ჰნათობდეს ყოველთა, რომელნიცა სიხარულით შევლენან მას შინა. ამისთვსცა გიღალადებთ შენ, ღირსო, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, განაშოროს ყოველი სილალწ და ამპარტავნებაჲ დაბნელებულისაგან გონებისა ჩემისა და ერი ჩუენი, ქრისტეს მოსახელწ იკსნნეს საემშაკოთა ბადეთაგან და ანტიქრისტწს ხიბლისაგან და საცთურისა.

ბრწყინვალეებითა მადლითა შენისაჲთა განგუანათლენ მადიდებელნი შენნი, ღმერთშემოსილო მამაო არსენ, რამეთუ მსგავსად მნათობთა დიდთა განმტევებელი ბრწყინვალეთა შარავანდედთა ელვარე ჰყოფ ყოველთა ვსენებისა შენისა მედღესასწაულეთა და საღმრთოსა მადლსა მიჰვენ სულსა ზედა მორწმუნეთასა, რომელნი სარწმუნოებით და სურვილით ვაქებთ დღესასწაულსა შენსა განათლებულსა და ღირსსა ქებისასა.

დღესა ამას მორწმუნეთა სულიერისა ზეობისასა, დღესასწაულსა ღირსისა მამისა არსენისასა, მასვე შევკვალადებთ: გიხაროდენ, ზეცისა კაცო და ქუეყანისა ანგელოზო; გიხაროდენ, მრავალთა გზასა ზედა ცხოვნებისასა დამაყენებელო; გიხაროდენ, მართალთა დიდებო და ერისა ჩუენისა განმამტკიცებელო, მეოხ გუეყავ წინაშე ღმრთისა, მართლმადიდებელნი ერნი დაგვიცუნეს სატანისა მახეთაგან და უცხო თესლთა ზედა მოსლვისაგან და მოგვანიჭოს მშვდობაჲ და წყალობაჲ.

- შემოკრბით, ზ, ერნო ქართველთანო, და შესხმითა სულიერითა უგალობდეთ წმიდასა და ახოვანსა ქრისტწს მხედარსა, არსენს, წმიდისა მეფისა მოძღვარსა და იყალთოს აკადემიის დამაფუძნებელსა, რომელი ფრიად დაშურა ერისა ჩუენისათვს სულიერად

წინაშე ღმრთისა, კსნად განსაცდელთაგან და განრინებად ყოვლისაგან ვნებისა და საცთურისა, აწვა ევედრე ღმერთსა, რაფთა დანერგოს ჩუენ შორის შიში და მომაგება ცოდვისად და სიყუარული სათმოებისა.

- **მუხლი: „პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა“.**

დაღათუ ურიცხუნი საქმენი შენნი განგვაცვიფრებს, ღმერთშემოსილო არსენ, საკვრველო, არამედ უფრომს გვკვრს მოღუაწება შენი და სიყუარული ღმრთისა და მოყუასისა, რომელმან მხარც ესე კახეთისად განანათლენ საკვრველებითა და მარადის შეეწევი შენდა მომართ მჭურვალედ მოლტოლვილთა, დაუცხრომელად ევედრე აწ ქრისტესა ღმერთსა, რომელნი პატივის-ვსცემთ ყოვლადსანატრელსა კსენებასა შენსა, კსნად ყოველთაგან სენთა და საღმობათა.

- **მუხლი: „ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად“.**

განმანათლებლო კახეთისაო და განმწმენდლო სჯულისაო, აწ მოგუხედენ მაღლით, ღმერთშემოსილო, და დააცხრვენ აღმრვანი უხილავთა და ხილულთა ვნებათანი, გარე-წარგუჰადენ განსაცდელნი და ეშმაკთა კუეთებანი სამწყსოთა ამათ შენთა და მგალობელთა, მდგომარეთა წინაშე სამარხოსა შენსა, და შეწირე ვედრება ჩუენი დედასა თანა ღმრთისასა წინაშე ქრისტესსა თანაშეწევითა ზეცისა მკედრობათაფთა და წინამორბედისა და იოანე ღმრთის-მეტყუელისაფთა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დავბეროთ საყვრსა გალობათასა და განვცხრებოდეთ და ვიშუებდეთ მოხარულნი ყოვლადწმიდასა შინა დღესასწაულსა ყოვლადქებულისა არსენ იყალთოელისა. შემოკრბით ზ, მორწმუნენო ქართველნო, და შესკმითა სულიერითა შევამკობდეთ და ვაქებდეთ სანატრელსა მამასა ჩუენსა, ვითარცა სწავლისა მდინარეთა აღმომდენთა ჩუენდა და უგალობდეთ: უძღურნი – სენთა მკურნალსა, ხოლო ჭირვეულნი – მკსნელსა, შეცოდებულნი – მჭურვალესა მეოხსა, მწუხარენი – განმაცხრობელსა და მავალნი – მოგზაურსა, მენავენი – მმართველსა და ყოველნი ყოვლით კერძო, ყოველთავე სასოსა სარწმუნოებით ვადიდებდეთ და ვიტყოდეთ: მეოხ-გუეყავ, ღმერთშემოსილო, რაფთა ლოცვათა შენთა მიერითა თხოვითა შეგვჭურნეს ჩუენ უფალმან ღმერთმან ძალითა თვისითა უძღვევლითა, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთა ჩუენთა ზედა და გუაცხოვნნეს ჩუენ.(**კმაფ 5**).

„აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე ამინ“: ღმრთისმშობლო ქალწულო, შენ ხარ ვენახი ჭეშმარიტი, რომელმან გამოიღე ტევანი ცხორებისა, შენ გევედრებით, მიმადლებულო, მოციქულთა თანა მეოხ მეყავ ცხორებისათვს სულთა ჩუენთასა.

- **„დიდებამაღალიანი“ - იგალობება.**

- **ტროპარი ღირსისა:** ღირსისა: „შენ შორის, საკვრველო მამაო, კეთილად...“ - **2 გზის**

- **„დიდება“ „აწ და“** - ღმრთისმშობლისა „აღდგომის განსატევებელი“ (ტროპარი ხმის მიხედვით): - რომელი საუკუნითგან დაფარულ-იყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობლო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევნელად შენგან განჯორციელდა, ჯუარცმაფ ნებსით თავს იდუა, რომლისათვსცა აღადგინა პირველდაძინებულნი, და იქსნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

I, III და VI ჟამნებზე:

- ტროპარი: ღირსისა.
- კონდაკი: ღირსისა.

წმ. იოანე ოქროპირის სადმრთო ლიტურგია:

- „გამომსახველობითი ანტიფონები“ - „ნეტარეების“ - გალობისას ჩაერთვის „მოიხსენენი“ - 8 მუხლად:
 - ღირსის III გალობიდან - 4 მუხლი (ძლისპირით).
 - ღირსის VI გალობიდან - 4 მუხლი, თავისი „დიდება“ „აწ და“ - თი.

სამოციქულო - ღირ. - გალ. 213 დას. V, 22 - VI, 2.

სახარება - მთ. 43 დას. XI, 27-30.

შესვლად.

ტროპარი - ღირსისა

კონდაკები - „დიდება“ - ღირსისა

„აწ და“ - „სასო და შესავედრებელი...“

„წარდგომა“: „პატოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა“.(ჯმა 7).

მუხლი: „რად მივაგო უფალსა ყოვლისავეთს, რომელი ესე მომაგო მე“.

„ალილუია“: „ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად“.(ჯმა 6).

მუხლი. „ძლიერ იყოს ქუეყანასა ზედა ნათესავი მისი და თესლი წრფელთა იკურთხოს“.

განიცადე: „საქსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი ჰამბავისაგან ბოროტისა არა ეშინოდის“.

წეს-განგება შეადგინა: თინათინ მჭედლიშვილმა.

გთხოვთ მოიხსენიოთ ლოცვებში

საჯანმრთელო: ზურაბი; თინათინი; ნონა.

მიცვალებულთა: მიხეილი; ქეთევანი; შალვა; მედავითნე თამარი; ნატალია, ალექსი და ნუცა-ნინო.